

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Sententia xx. Ioan. xvj. Amen amen dico vobis, quia plorabitis & flebitis
vos &c. xxxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

SENTENTIA XX. Ioannis 16.

Amen amen dico vobis, quia plorabitis & flebitis vos, mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora eius: cum autem pepererit puerum, iam non meminit pressuræ propter gaudium, quia natus est homo in mundum. Et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis, iterum autem videbo vos & gaudebit cor vestrum: & gaudium vestrum nemo tollet à vobis.

PARACLESIS.

Quamvis ex malo aduersa valetudinis quispiam acerbissime perturbetur, perturbationem tamen non absque consolatione suscipiet qui in ea promissa salutatis signa esse cognoscit: pari ratione nos quoque incundos ac letos esse conuenit, dum spei nostræ signa conspicimus, comprobationem eius sumimus, futura bona indubitate fidei manibus iam tenemus. Siquidem salus nostra in tempore tribulationis. Nullam ergo debet generare tristitiam qualecunque istud est, quod maximam videtur significare letitiam. Dicit enim Dominus: Vos lugebitis & flebitis, mundus autem gaudebit: vos contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. Amplectenda est ergo tristitia qua gaudium parit: & non eius materia est consideranda. Quia sæpe per dulcedinem fructus placet, quod amarum horruit in radice. Et iterum ait: Hæc locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis: in hoc autem mundo pressuram habebitis. Quid est, in hoc mundo pressuram habebitis? nisi ut tanta in nobis sit eius credulitas pollicationis, ut cum mundi mala patimur, futura spei

CAPVT

XXXIX.

Hieron. ad virginem in exilium missam.

Esa. 33

Ioan. 16.

Rom. 8.

spei fiducia, in summa pace nos esse credamus: tantquam sit in nobis spes futurorum, ut omnino non sentiamus nos sustinere illa qua patimur, sed ea potius arbitremur iam obtinere qua credimus. Si quidem dictum est, unde totum nos in futuro habere cognoscimus: Spe saluti facti sumus. Spes autem qua videtur, non est spes. Ad hoc ergo tantam in nobis fidei stabilitatem Dominus esse desiderat, ut certius esse quod credimus, quam quod patimur iudicemus: & verius habeamus speranda quam sensibilia: & presentes angustias non sentiamus, dum futuram spem tota animi intentione protendimur. Ac si bellator aliquis dolorem vulneris aut contemnat aut nesciat, dum omnibus viuacitatis sensibus solam videtur cogitare victoriam: ita certa spes rem vincit instantem, ut illud quodammodo esse incipiat quod futurum est, & desinat esse quod presens est. Aptissimum autem ad comparationem tribulationum presentium & futurorum gaudiorum, pregnantis mulieris induxit exemplum: qua quia auaritate nimia liberos cupit, doloris tormentum spernit, & ante gaudet ex prole, quam contristetur ex partu: nec recusat fecunditatis exordia, quamuis certa sit ea non absq. magnis angoribus euentura: quoniam dum maius gaudium cogitat, tristitia causas amplectitur. Sic et in omnibus penes rebus humanis difficile potest esse latitia, nisi tristitia ante praecesserit: & amaritudo praecurrentis doloris commedat amplius gaudia secutura. Agricola quoque de ubertate frugum letari non poterit, nisi prius terram multo labore confecerit: & tanto magis prosperitatis spem congerit, quanto se amplius desudasse cognouerit. Hinc sumpta est, que in Psalmo cxxv. extat, iucundissima pictura presentis ac futurae vite, promissionem & consolationem eorum qui in afflictione sunt, ne desperent, continens, ab agricolis

agricolis seminantibus sumpta similitudine: qui cum
 labore & felicitudine, nec sine magno labore seminant,
 postea vero cum letitia metunt, & ubertate messis ex-
 hilarantur. Solliciti quidem eunt, & mœrent portantes
 & spargentes semina sua: verum post veniunt gaudio
 pleni, referentes manipulos suos in horrea. Ita si lachry-
 mas penitentiae seminauerimus, fecunda sine dubio
 messis nobis indulgentiae orietur: & si crucis onus Chri-
 sti sequentes viriliter portauerimus, regnû profectò
 beatitudinis aeternae, in quo cum Christo perpetuo gau-
 deamus, exeuntes è corpore consequemur. Quia, Apo- 2.Tim. 2.
 stolo teste, si commortui sumus, & conuiuemus: si susti-
 nibimus, et conregnabimus. V. de autem immensam Dei
 pietatem. Calamitas, qua fideles premit, est brevis: at
 gloria quam illis tribuit, est sempiterna. Quod intelli- 2.Cor. 4.
 gens idem Apostolus, Id enim, inquit, quod in presenti
 est momentaneum & leue tribulationis nostrae, supra
 modum in sublimitate aeternum gloria pondus operatur
 in nobis, non contemplantibus nobis quae videntur, sed
 quae non videntur. Quae enim videntur, tēporalia sunt:
 quae autem non videntur, aeterna sunt.

SENTENTIA XXI. Ioannis 16.

Qui diligit me, diligitur à Patre meo: & ego dili-
 gam eum, & manifestabo ei meipsum.

PARACLESIS.

NE cui asper videretur & durus Christi sermo, CAP. XL.
 quem de cruce ferenda toties repetiuit, neque ille
 sub cruce deficeret: tres insignes addidit promissiones,
 quibus nihil esse poterit sublimius, acceptiusve. Quid
 enim homini maius cōtingere potest, quam diligi à Deo?
 Nam si diligere est alicui bonum velle, quis non videt
 eum, quem